

Herdabrev för fastetiden 2022

I vår tid talar man mer om dödshjälp än om livshjälp. Som kristna tror vi att livet har segrat. ”Döden är uppslukad och segern är vunnen” (1 Kor 15:54). Genom sin uppståndelse från de döda har Jesus brutit dödens herravälde. Det är vår stora glädje som Jesu lärjungar att i alla omständigheter få peka på livet som en oskattbar gåva som vi måste vårda och respektera. Vi som har fått förmånen att födas till livet har också plikten och privilegiet att försvara det mänskliga livets okränkbarhet i alla avseenden. Samtidigt konfronteras vi med en dödens kultur. Det får inte avskräcka oss från att ännu ivrigare verka för en livets och kärlekens civilisation. I Jesu efterföljelse och med Andens hjälp får vi förkunna det glada budskapet i ord och handling. ”Stå därför fasta och orubbliga, mina kära bröder, och ge ut er helt i arbetet för Herren” (1 Kor 15:58), säger Paulus för att uppmuntra oss att verka i livets tjänst för alla som behöver vår hjälp.

Ordet livshjälp skulle kunna sammanfatta det som är vår livsuppgift som kristna här och nu. Kyrkans uppgift och kallelse är att hjälpa oss människor att leva ett gott och rättfärdigt liv i Jesu efterföljelse, så att vi kan nå fram till det eviga livet. Det liv vi har fått ta emot utan egen förtjänst, tack vare Guds godhet och våra föräldrars benägna bistånd, är en oskattbar gåva som vi måste vårda ömt. Då blir det till välsignelse för oss själva och alla vi möter – och till pris och ära åt Gud. ”En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd” (Luk 6:45), säger Jesus. Han vill hela tiden hjälpa oss att fylla på detta goda förråd, så att vi kan använda det för vår nästa i alla hennes behov. Tala om livshjälp! Just under denna heliga fastetid är det viktigt för oss alla att låta Jesus fylla på detta förråd. Vi måste unna oss tid för bön, för bibelläsning, för bikt och bot och för att delta mer i den heliga mässan nu när kyrkorna får öppna sina portar för oss alla. Vi behöver själva andlig livshjälp och livsglädje för att sedan i vår tur kunna hjälpa andra i deras liv. Var och en av oss får sedan be om Guds hjälp, så att vi kan förmedla denna livshjälp till människor nära eller fjärran. Den bot och fasta vi förhoppningsvis ägnar oss åt kan frigöra oss från själviskhetens – och snålhetens – tyranni, så att vi kan ge livshjälp till den som verkligen behöver vårt stöd.

”Varje träd känns igen på sin frukt” (Luk 6:44), säger Jesus. Vi har fått livet som gåva för att vi skall bära god frukt. Det är inte våra idéer eller åsikter som avgör om vi blir fruktbara i livets tjänst utan vad vi gör. ”Det är så en människa sätts på prov” (Syr 27:7). Under hela vårt liv sätts vi på prov för att halten i vår tro och kärlek skall avslöjas. Det är aldrig för sent att omvända sig. I sin ofattbara barmhärtighet ger Gud oss varje ögonblick i vårt liv som en inbjudan till att omvända oss till ett mer kärleksfullt liv i hans och vår nästas tjänst. Tala om

livshjälp! Guds nåd är en ständig gåva, som ögonblick för ögonblick kan förnya vårt inre liv och göra oss i stånd att göra det som gott och sant.

”Den rättfärdige grönskar som ett palmträd” (Ps 92:13). I helgonens liv ser vi vad Gud kan göra i en vanlig människas liv. Vi är alla kallade att helgas och förvandlas av Guds nåd och så bli fruktbara i livets tjänst. Det finns alltid något vi kan göra för att levandegöra evangeliet och göra Jesu budskap fruktbart i vår omgivning. Det finns ofta en större öppenhet för Gud i människors hjärtan än vi skulle tro. Om de ser något av Jesu kärlek i oss kan något väckas till liv i dem. Vi kan alla delta i denna livshjälp, som gör att livet får en djupare mening för människor omkring oss. Det är inte dödshjälp man behöver utan livshjälp. Även svårt och obotligt sjuka vill hellre leva, om de får den livshjälp de behöver både på det medicinska området med nödvändig smärtlindring och på det medmänskliga med omsorg och kärlek. Det är vår kallelse som Jesu lärjungar i livets tjänst att hjälpa dem med detta. Då kan livets sista tid bli fruktbar. Ibland är det just då som försoning och förlåtelse kan få sista ordet.

”Krukmakarens käril prövas i ugnen” (Syr 27:5). Den gudomlige Krukmakaren skapar bara unika mästerverk. Varje människa är skapad till Guds avbild. Hon får livet till skänks för att det skall bära frukt och utstråla något av Guds godhet och sanning. Samtidigt sätts hon på prov under hela sitt liv genom allt det som sker. I sin nåd vill Gud hjälpa oss att hantera livets alla utmaningar och svårigheter. Tala om livshjälp! Vi har fått vår mänskliga frihet för att välja rätt väg. Därför måste vi lära oss att öppna oss för Guds vilja och ta emot hans vägledning. Det är kyrkans underbara uppgift att förmedla detta till oss. Därför måste vi lyssna lyhört till kyrkans röst när hon vill förmedla Guds livshjälp till oss. I vår individualistiska tid har vissa svårt att ta till sig vad kyrkan vill förmedla. Förvirring och allt slags konspirationsteorier sprids med blixstens hastighet. Därför får vi inte förtrötts i vår bön och vår botgöring under denna heliga fastetid! Det får bli en del av vår livshjälp för att stärka enheten i kyrkan och hjälpa alla i Guds folk att leva av påskens livgivande budskap och omsätta det i handling mitt i vårt samhälle, där dödens kultur riskerar att bryta igenom. Vi ber därför speciellt för fred i Ukraina.

”Gud vare tack”, säger Paulus, ”som ger oss segern genom vår Herre Jesus Kristus” (1 Kor 15:57). Jesus har verkligen sekrat på korset och genom sin uppståndelse. Påskens seger har förvandlat hela vårt liv. Därför måste vi leva av denna seger och sprida detta glada budskap i ord och handling. Under denna fastetid får vi ta till oss detta, så att vi kan förmedla denna livshjälp till alla dem som Gud sänder i vår väg.

Stockholm, Vår Fru av Lourdes, 11.2.2022

+Anders Arborelius ocd